

Un conte nadalenc

Dg, 8/12/2013 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

La faula de la *babushka* i els tres reis que venien del Nord, del Sud, terra endins, de mar enllà

Fa molts i molts anys, a Sibèria, hi vivia una velleta, tota sola, en una caseta de fusta, enmig del bosc.

Una llarga nit d'hivern estava asseguda, agombolada amb una manta de llana, bressolant-se en la seva atrotinada cadira. Mirava les flames de la llar de foc. De sobte, sentí picar a la porta. Engorronida, li feia mandra anar a veure qui era i què volia. Però es va aixecar i, passet a passet, s'encaminà a obrir.

A fora hi trobà tres homes, vestits com reis i amb cara de savis. Li digueren: "Disculpeu, *babushka*, fa molt de temps que viatgem, venim del Nord, venim del Sud, de terra endins, de mar enllà... Busquem un nadó, pobret pobret nuet nuet que ha nascut avui a Betlem i...".

La velleta digué ras i curt: "Aquí no hi ha cap nadó. Visc sola, jo, ben sola". I tancà la porta.

La *babushka* tornà a bressolar-se, entotsolada. Però barrinava dins seu com era que tres homes savis vestits de rei busquessin un nenet pobre i nu. No aclucà els ulls en tota la nit.

Quan sortí el sol es va posar l'abric, el mocador al cap, les botes de neu i marxà de casa amb un cistell. A dins hi havia la manteta de llana que la mare de la *babushka* havia trenat per al seu naixement. La manteta era un regal per a aquell nen que devia ser ben especial.

Féu via passet a passet sense saber cap a on anar, perquè mai no havia sentit anomenar Betlem.

A Rússia conten que la *babushka*, avui dia, continua caminant, passet a passet, nit i dia. Ha recorregut gairebé tots els racons del món.

Encara, però, no ha trobat l'Infant.

És llarg l'hivern rus.

Marta Nin

(Molt lliurement adaptat de la tradició popular russa)